

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 4308/08

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט א' שהם

העותרים: 1. קו לעובד
2. רופאים לזכויות אדם
3. האגודה לזכויות האזרח בישראל

נגד

המשיב: שר התעשייה, המסחר והתעסוקה
עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: י"ד בתמוז התשע"ה (01.07.2015)

בשם העותרים: עו"ד הישאם שבאיטה
בשם המשיב: עו"ד שרון רוטשנקר

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. עתירה זו הסבה עצמה על שתי תקנות בגדרי תקנות דמי מחלה (נהלים לתשלום דמי מחלה), תשל"ז-1976. הראש העיקרי של העתירה היה המשאלה לבטל את תקנה (א)2 לתקנות, שעל פיה עובד המבקש דמי מחלה נדרש למסור למעסיקו תעודה ובה אבחון המחלה. בנוסף הועלתה משאלה לביטול תקנה 2 (ג), לפיה משנוצר אצל מעביד ספק לגבי תוכן תעודת מחלה שהגיש לו עובד, בתנאים מסוימים (שעיקרם אי המצאת תעודת מחלה בקופת חולים), רשאי הוא להעמיד את העובד לבדיקה רפואית והעובד נדרש להיענות. צו על תנאי הוצא ביום 3.7.14.

ב. לעניין התקנה 2(א)3 סוף דבר הכל נשמע, בשעה טובה אישרה אתמול ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת טיוטת תיקון שהציע שר הכלכלה ולפיה בוטלה התקנה, והתיקון ייחתם בימים הקרובים. חלק זה בעתירה נתמצה בכך.

ג. באשר לתקנה 2(ג), היא חלה בפועל – על פי נוסח התקנה – על עובדים שאינם חברי קופת חולים, ולטענת המשיב גם ראוי לפרשה כך שאינה חלה על עובדים זרים שכן מעבידיהם חייבים בביטוח רפואי לגביהם ורופאי חברות ביטוח הבריאות יתנו תעודות רלבנטיות; ועוד נטען, כי לא הובא כל מקרה קונקרטי של הפעלת התקנות ולא ידוע על מקרה כזה, וכן שקיימת הוראה דומה בתקשי"ר, למשל. עם זאת נמסר מטעם המשיב, כי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של כנסת עתידה להמשיך לדון בתקנה זו ויישמעו כל הצדדים, כולל העמותות העותרות. מטעם העותרות נטען מנגד, כי עצם קיומה של התקנה פוגע בשוויון לגבי מי שאינם באים בגדר התעודות ה"ממוסדות". לענין זה סבורים אנו כי המקום הראוי לדון בשאלה זו, שכנראה נפקותה המעשית מעטה, הוא אכן בועדה בכנסת, שחזקה עליה כי תיתן דעתה לכל השיקולים, השוויון מזה והצורך למצוא דרך פיקוח סבירה במקרים מתאימים מזה, ואידך זיל גמור. על כן ובנתון לאמור לא ניעתר לעתירה בראש זה.

ד. נוכח ההיסטוריה של הנושא, שעבר גלגולים לא מעטים ולא פשוטים בין הגורמים הרלבנטיים השונים לאורך שנים באשר לתקנה 2(א)(3), החלטנו שלא לחייב בהוצאות.

ה. העתירה נמחקת איפוא. הצו על תנאי בטל. אנו מברכים על תיקון תקנה 2(א)(2).

ניתן היום, י"ד בתמוז התשע"ה (1.7.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה